

njo, da nē bi bila prireditev potrebna, to je prazen izgovor.

Vprašam: Kedaj naj bode prireditev, morebiti tedaj, kadar nimamo sadne letine, ali kadar je vojna bila, ko je vsak kmet lesnike za najboljša jabolka prodal?

V današnji gospodarski stiski si pač vsak kmet edini vir gospodarskega dohodka zamislil v donosu in prodaji sadja, on je takorekoč od jabolk odvisen, pa ne samo on kot producent, ampak celo mesto Maribor, vsemi trgovci in obrtniki in tu zraven pa pride v prvi vrsti davčni urad v poštev, ker se zaostali in predpisani davki lažje iztirjajo itd.

V dopisu sem čital, saj nas kupci poznajo, marsikaterega trgovca v Mariboru dobro poznamo in kljub temu dela reklamo, da pridebi še več odjemalcev. Niso več časi: saj bo že prišel, če hoče kaj imeti!

Prosim, katera gospodarska panoga pa naj pride za prireditev ogleda ali sejma za letos v poštev, kakor ravno sadna? Morebiti živinoreja, ko pa je večletna, posebno pa še letošnja suša krmo popolnoma uničila. Prigodilo se bo v prihodnji zimi, da bo kmet gnal žvinče na sejem in, v slučaju neprodaje bo žival na sejmišču brez potnega lista pustil, samo da se bo živali iznebil.

Nadalje je izgovor, da takšna prireditev stane ogromnega truda in denarja, in se navadno konča z deficitom in izgubo. Prvič trud: saj pa se sadjarji že celo leto trudijo in delajo po strokovnjakških navodilih in mislim, da bi se tudi za prireditev potrudili.

Nadalje, seveda največja ovira je denar, katerega pri današnji krizi ni. Tudi to se da premostiti v dogovoru z vsemi kmetijskimi organizacijami, z banovinsko vinarsko in sadjarsko šolo, nadalje s pomočjo banske uprave, občinskih in sreskih kmetijskih odborov, ki gotovo ne bi tozadevne podpore na prošnje odklonili. Ponuja pa seveda nihče nič.

mogoča je edino še izmenjava.

Hrib bodo razstrelili.

Na Italijanskem ob obali Ligurijskega morja so že iz rimskih časov znameniti kamnolomi za marmor v Carrari in Massi. Razstrelbe so v kraju Carrara in Massi na dnevnem redu, nobena od teh pa se niti z da teč ne da primerjati s predstoječo, potom katero nameravajo odstraniti hrib Tecchione. Tecchione je stožec iz marmorja, ki se dviga 900 m visoko nad pogorjem Sangro. Celi hrib je podminiran s predori in galerijami, v katerih je nakupičenih 200 centov razstrelnih snovi. Eksplozi-

govega dostojanstva. Nosil je to častitljivo oblačilo celo gotovo tudi rabi, raboni Jezus Kristus, če je šel v prazničnih oblačilih k velikonočnemu slavju v Jeruzalem.)

Rabi Jehuda stopa ves zamišljen počasi naprej. Ljudje se mu spoštljivo ogibljejo, nekateri tudi s »Salem alejkum« pozdravljajo: »Mir s teboj, rabi Jehudov!« — »Alejk' salam! In z vami mir!« odzdravljiva častitljivi.

Zdaj se rabi Jehuda spomni, da je nedaleč od tam na levo za gradom Antonijo tempel s sveto goro Morijo; stopi vstran, razprostre na zemljo s seboj prinešeno preprogo, odmota molitvene jermene, ter obrnjen proti templu začne stojte z razprostrtimi rokami polglasno moliti. Oči, k nebu povzdignjene, plamené v svetem žaru. Ljudje hitro mimo ter ga molče pozdravljajo s tem, da polagajo desno roko od čela na srce.

Mimo prideta tudi mlada gizdalina, uda sicer judovskih rodovin, pa takih, ki so od došlih Rimljjanov sprejeli rimskega plemstvo ter deloma tudi njih šege. Krasi namreč oba »toga pretexta«,

Zohna pasta po tezi

... ali je

to mogoče?

All bi kupili pasta za zobe iz odprte posode?
Gotovo ne! Vi dobro veste, da je pasta za zobe samo v tubah zavarovana proti nečistoči in bakterijam. Ravno tako je stvar z milnimi luskami. Odprte luske zelo lahko škodujejo Vašemu perilu in Vaši koži. Radi tega se ne prodaja Lux nikoli odprt. Higienični ovoj Luxa Vam daje poroštvo: Lux je in ostane vedno čist!

se ne prodaja nikoli odprt, temveč vedno samo v poznanem modrem ovoju

LXJ4-32

za pranje volne in svile

Mnenje večine sadjarjev je: Vsakega producenta veseli, če leta in leta dela, tudi rad enkrat uspeh svojega dela pokaze z namenom, da bo bolje in lažje prodal, in radi tega bi bila sadna razstava v Mariboru na mestu.

Cene živini padajo.

Dopis iz laškega okraja.

Zopet moramo beležiti ponovni padec živinskih cen naši goveji živini. Na sejmu na Dolu pri Hrastniku dne

pisano ogrinjalo kot pristna predpravica rimske mladine.

»Glej ga, Natanael, glej farizeja, kako se spašuje!« reče eden mladeničev, kaže na globoko se priklanjajočega molilca.

Tovariš zaničljivo tje pogleda, potem pa reče: »Pusti ga! Sicer razdražiš ljudstvo!«

Medtem se je bil rabi že bil sklonil nad preprogo, se doteknil s čelom tal, potresel malo cestnega prahu na glavo v znamenje pokore, — postil se je namreč tisti dan! — vstal, pobral in zavil preprogo ter mirno odšel svojo pot.

Vešč opazovalec je takoj razumel položaj. Mladeniča sta bila pristaša sadujcev, rabi Jehuda pa član velike bratovščine farizejev, in sicer med njimi spoštovan učenik (rabi, doctor).

Saduceji, učenci modrijana Antigona Sohajca v 2. stoletju pred Kristusom, so bili verska ločina, ki se je držala samo peterih Mojzesovih bukev (»Tora«); ostala sveta pisma, pa tudi vsako drugo versko trditev so zavračali, niso verjeli na angele, niti v neumrjočnost duše. Farizeji pa so zraven vseh knjig Svetega pisma gojili še ne-

1. t. m. se je plačevalo vole po 3 do 3.75 Din za 1 kg žive teže. Živino slabše vrste pa seveda še ceneje. Znan mi je slučaj, ki pa žal ni osamljen, da je kupil mesar mlade junce po Din 2.25 žive teže. Da je postal gospodarski položaj našega kmetskega stanu še težavnejši, mora uvideti vsakdo, kdor ni popolnoma slep. Ako pojde še nekaj časa tako naprej, bo moral kmet, ako bo imel debele vole in jih bo hotel odprodati, dati vole zastonj, pa še kupecu nagrado povrhu. Meso je še vedno po 10 Din/kg. Človek težko razume te številke. To pač dokazuje, da še vedno imamo ljudi, kateri imajo od kmetov škode lep dobiček. Lansko jesen je sresko načelstvo določilo, da si mesarji mesne cene poljubno določajo sami. Upali smo in tako so nam zatrjevali, da bo to ceno živini dvignilo. Skušnja je pokazala, da se to ni uresničilo. Seveda moremo priznati, da so mesne cene v primeri z drugimi živili tudi nizke.

*

Cene in sejnska poročila.

Mariborski trg. Na mariborski trg v soboto dne 6. avgusta so pripeljali špeharji 6 komadov zaklanih svinj. Svinjsko meso je bilo po po 12—13 Din, špeh istotako. Kmetje so pripeljali 18 voz sena po 65—90, 6 slame po 55—65, 2 detelje po 90—95. Dalje 12 voz krompirja po 1—1.50, 16 voz čebule 3—4, česen 8—10. Pšenica 1.75, ječmen 1.50, oves 1—1.25, koruza 1.50, proso 1.50, ajda 1.25, fižol 2, grah 5—6. Kokoš 15—25, piščanci 18—50, raca 15—20, gos 30—40, puran 35—45. Celi orehi 5—6, luščeni 16—18. Zelje glava 1—2, kumarce 0.50—3, hren 4—6, karfijola 0.50—7, ohrov 0.50—2, kislo zelje 4, buče 1—2, paradižniki 4—5, endivija 0.50—1, gobe 1—2, borovnice 1—1.25, maline 4—5, grozdje italijansko 16, brusnice 6, marelice 8—12, hruške 4—6, jabolka 2.50—8, breskve 8. Zadnjo soboto je bilo na trgu precej nezrelega sadja in je tržno nadzorstvo zagrozilo, da bo v drugič nezrelo in škodljivo sadje zaplenilo. Oni, ki pripeljejo sadje na

trg, morajo imeti od občine potrdilo, da je tudi res njihova last, ker iz mariborske okolice romi na trg mnogo ukradenega sadja. Mleko 2—3, smetana 10—12, surovo maslo 20—26. Jajca 0.50—0.75, med 14—20 Din.

Ptujski živinski in svinjski sejem. Na živinski sejem v Ptuj dne 2. avgusta t. l. so prgnali 153 krav, 70 telic, 65 ovac, 123 volov, 27 bikov, 92 konj, skupaj 530 komadov. Cene so padle radi suše: krave 1 do 2.50 Din, telec 2 do 3.50 Din, voli 2 do 3 Din, biki 2 do 2.75 Din za 1 kg žive teže, ovce komad 70 do 80 Din, konj 200 do 2700 Din. Na svinjski sejem dne 3. avgusta so prgnali le 94 svinj po 5 do 7 Din za 1 kg žive teže. Prodanih je bilo 32 komadov.

Mariborski svinjski sejem 5. avgusta 1932. Na ta svinjski sejem je bilo pripeljanih 228 svinj. Cene so bile sledete: mladi prašiči 5—6 tednov stari komad 75 do 85 Din, 7—9 tednov 130 do 180 Din, 3—4 meseca 200 do 280 Din, 5—7 mesecov 300 do 360 Din, 8—10 mesecov 400 do 450 Din, 1 leto 550 do 600 Din. 1 kg žive teže 5.50 do 6.50 Din, mrtve teže 9 do 10 Din. Prodanih je bilo 74 komadov.

Slomšek. Njegov govor, v katerem je v pojedinih besedah namizal v biserno verižico Slomškove zlate misli in dragocene izreke, je našel v mladih srčih močen odmev. Slovesno sv. mašo je ob asistenci domačih gg. patrov daroval rojak iz gornjegrajske dekanije, preč. g. kanonik Čas. Po cerkvenem opisu se je mladina zbrala pod zelenimi drevesi na trati pred cerkvijo. Poleg deklet je tudi bilo opaziti veliko število mož in mladeničev, ki so z velikim zanimanjem sledili teknu zborovanja. Predsedoval je prof. dr. Hohnjec. Gospa ravnateljica Antonija Štupca je v izbranih in navdušenih besedah oblikovala pred duševnimi očmi mladine duhovni lik velikega Slomšeka. Vstajala je pred očmi mladine podoba tega izrednega moža, polnega vere in kreposti, plamtečega ljubezni do Božja in bližnjega in do tlačenega, zanemarjenega slovenskega naroda. Slomškov vzvišeni zgled je govornica črtala s tako živimi barvami, da so kar klicale k posnemanju Slomškovih kreposti in njegove požrtvovalne delavnosti za čast božjo, blagor cerkve in dobrobit naroda. Govor, ki je vseboval resne opomine k požrtvovalni dejavnosti v sedanjih razmerah, je napravil na mladino globok vtis. Na govorniškem odru so se tudi pojavile govornice iz domače dekanije. Olga Turnšek iz Nazarja je kot zastopnica Marijine družbe v prisrčnih besedah sporočila došlim dekletom pozdrav ter želela zborovanju velik uspeh na polju prepotrebne in prekoristne dekliske izobrazbe. Nata Remšek iz Mozirja je na temeljiti način in z izbrano besedo poučarila pomem prosvetnega dela med žensko mladino in način, kako se mora to delo vršiti, da bo v prospeku mladine in blaginje naroda. Terezija Tomišek je prinesla pozdrave krščanskih deklet iz Gornjegrada, poučarjajoč posebno, kolikoga pomena je slovensko ženstvo pričevanju zgodovine za slovenski narod. Zborovanje je prav lepo uspelo in gotovo ne bo ostalo brez sadu. Popoldne ob dveh je imel preč. g. kanonik Čas, škofijski voditelj Marijinih družb, poučno-navduševalen govor, v katerem je zlasti članicam Marijinih družb dajal prelepa navodila za življenje. G. Šentmihelski župnik Prešnik je imel ob asistenci slovesne večernice. Slomškova prireditve v Nazarju je uspela vsestransko. Mladi-

broj ustimenih izročil (tradicij); radi so molili, se postili ter delili miloščino. Delali pa so mnogi vse to s posebno vnemo očitno; zato se često trdi, da njih pobožnost ni bila vedno odkritosčna. Jezus učenik jim je resno očital, da si, kakor smo že slišali, iz samega napuha delajo vedno širše pisane robe na haljah; in kar je še hujše, imenoval jih je »pobeljene grobove«, ki so znotraj polni gnilobe — hudobije; nekoč jim je celo »gaja zaleda« zabrusil v obraz.

To da mnogo misli!

Glavni sedež farizejske bratovščine je bil v Jeruzalemu, po deželi pa mnogo podružnic. Teh naloga je bila: o vseh važnejših dogodkih na deželi takoj poročati v glavno mesto, izvrševati načila centrale, tje svoje doneske pošiljati i. dr. Nedavno je začel Jezus, tesarjev sin iz Nazareta, kot učenik javno nastopati, farizeji v Jeruzalemu pa so bili dnevno o vseh njegovih besedah in dejanjih točno obveščeni. Moč organizacije!

Rabi Jehuda je prikorakal do tje, kjer ulica nagloma krene v južno smer (dandanes kraj »III. postaje«), stopil k vratam, en udarec s kla-

divom, ki je viselo ob strani, in odprla so se vrata na stežaj. Vratar-črnuh je padel na kolena in daril s čelom ob tla — v pozdrav. Poznalo se je, da je rabi Jehuda tukaj gospodar!

Kdo je ta rabi? Ne čudite se! To je sin tiste ašrečne materje Djemihle, ki je pred 40 leti umrla tam doli v Naselbini gobavih. Deček je takrat bil res zbežal v puščavo, pa ni daleč prišel, celo ne pa v precej oddaljeni Betlehem, ampak glad in ponočno tuljenje šakalov in hijen ga je kmalu prgnalo nazaj v bližino jeruzalemskega mesta. Njegova bistra glavica pa je že tudi razločevala položaj vsaj toliko, da se je skrbno varoval povedati kaj o svoji materi. Tako so ga vzeli pod streho usmiljeni ljudje. Dečko je pokazal kmalu nenavadno nadarjenost. Zvesto je poslušal svojega že stoletnega slavnega mojstra Hilela, predsednika Visokega zobra, tistega rabiha, ki je razložil Herodu ter Modrim iz Jutrovega besede Svetega pisma »o novorojenem kralju judovskem«. Sedaj je »sin gobave« že sam rabi, glasovit pridigar;

(Dalje prihodnjic.)

ja bi naj razgnala vsak sebi 300 tisoč kubičnih metrov hriba s 3000 tonami marmorja. Marmornati kamenolomi dajejo letno 200 tisoč ton najfinješega kamna, ki romi v inozemstvo. Predpriprave za to najnoveljšo razstrelbo so trajale 9 mesecev in zahtevale nepopisno veliko dela ter truda. Razstrelna mina, ki bi naj zrušila hrib, je dolga 160 m, 140 m visoka in 50 m debela. Marmornate stene hriba Tecchione so očistili zemlje, trave in grmovja, da bliščijo kakor kristali. Za ogromno razstrelbo se zanima celo Italija in si jo bo ogledal na tisoče in tisoče radovednežey,